

շարժ և սրբնթաց էին՝ տող 136, աւելի՝ քան երկիրին ձիերը, որոնք շատ արագընթաց էին՝ տող 136-7:

Հստ Թովհաննէս Թիւթիւնճի՛ անոնք ջուր չէին խմեր, այլ մեղրի գինի և կորեկօղի (պօղա)՝ տող 158-159:

ԼեՁՈՒ. — Թովհաննէս Թիւթիւնճի հապէշ լեզուի մասին ոչինչ կ'ըսէ, մինչ յայտնի է թէ Հապէշներ ունին հին ու նոր լեզուներ և բազմաթիւ գաւառաբարբառներ, (Ագոնց, Ափրիկէ, էջ 533-4):

ԿՐՕՆՔ. — Այս մասին ալ Թիւթիւնճիի տեղեկութիւնները լիակատար չեն. միայն կը հաստատէ, թէ երկիրը քրիստոնեայ էր՝ (տող 56), և կային իսլամներ և հրեաներ՝ (տող 118-119):

Առանց խօսելու անոնց կրօնական նուիրապետութեան վրայ, կը հաւաստէ թէ անոնց քահանաները մերիններուն պէս կանամբի էին, իսկ արեղաները ամուրի՝ (տող 121-122):

Թելմանոսեանք իբր թէ ունէին 100,000 և Թադէոսեանք՝ 80,000 վանքեր, առանց հաշուելու գիւղօրէից մէջ գտնուածները՝ (տող 125-127): Ասիկա իսկապէս անհեթեթ թիւ մըն է, զոր ի բնէ մեծխօսիկ Հապէշները տուած են և որուն պարզամիտ հայ եպիսկոպոսն ալ, հակառակ աշխարհ տեսած և բաւական աչքաբաց մէկը ըլլալուն, հաւատացած է: Հաւանօրէն այդ վանքերը անապատականներու խցիկներ էին, ինչպէս կային երբեմն Եդիպտոսի արեւելեան և արեւմտեան անապատներուն մէջ:

ՄՏԱՒՈՐԱԿԱՆ ՄԱԿԱՐԴԱԿ, ԱՐՈՒԵՍՏ ԵՒ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ. — Հապէշներու մտաւորական վիճակի մասին բոլորովին լուռ է հայ եպիսկոպոսը: Բառ մը իսկ չունի Հապէշներու դաստիարակութեան